

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Hosekræmmeren

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011518435072/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Hosekrammeren

Luften var lummer og døs. De fjerne Bakker, som begrænsede Synskredsen syntes at svømme, liig Skyer, omkring den uhyre Slette; og antog mange vidunderlige Skikkelser af Huse, Taarne, Slotte, Mennesker og Dyr; men alle af dunkle uformede Omrids, ustadige vekslede som Drømmebilleder: snart forvandlede en Hytte til en Kirke, denne igjen til en Pyramide; hist hævede sig et Spiir, her sank et andet; et Menneske blev til en Hest, og denne igjen til en Elephant; her gyngede en Baad, og der et Skib med udspejlede Sejl. – Længe forlystede sig mit Øje ved Beskuelsen af disse phantastiske Figurer – et Panorama, som kun Søemanden og Ørkens Indvaaner har Lejlighed at nyde – da jeg omsider træt og tørstig begyndte at lede om et rigtigt Hus blandt de mange falske; jeg ønskede ret inderligt at bortbytte alle mine prægtige Feeslotte for en eneste menneskelig Hytte. Det lykkedes: jeg opdagede snart en virkelig Gaard uden Spiir og Taarne, hvis Omrids blev tydeligere og skarpe-re, jo nærmere jeg kom den, og som, flankeret af Tørvestakke, saae langt større ud, end den virkelig var.

Dens Beboere vare mig ubekjendte. Deres Klædedragt var fattig, deres Huusgeraad tarveligt; men jeg vidste, at Hedeboeren tit gemmer ædelt Metal, i et umalt Skrin eller i et uselt Hængeskab, og en tyk Tegnebog indenfor en lappet Kotte; da derfor mit Blik ved Indtrædelsen faldt paa en Alkove fuldstoppet med Strømper, formodede jeg ganske rigtigt, at jeg befandt mig hos en velhavende Hosekrammer. (I Parenthes være det sagt, at jeg ingen fattige kjender.)

En halvgammel, graahardet, men endnu kraftig Mand rejste sig fra Skiven, og bød mig Haanden med de Ord: „Velkommen! – med Forlov at spørge, hvor er den gode Ven fra?” – Man opholde sig ikke over saa ufint og ligefremt et Spørgsmaal! Hedebonden er ligesaa gæstrie, men lidt mere nysgjerrig, end de skotske Lairder; og i Grunden kan Man ikke fortænke ham i, at han gjerne vil vide, hvem han bevarter. Da jeg havde fortalt ham, hvo og hvorfra jeg var, kaldte han paa sin Kone, der strax satte frem, hvad Huset formaaede, og nødte mig med godhjertig Venlighed til at spise og drikke; skjøndt min Hunger og Tørst gjorde al Nøden overflødig.

Jeg var midt i Maaltidet og midt i en politisk Samtale med min Vert, da en ung og overmaade dejlig Bondepige traadte ind, hvem jeg ufejlbarligen vilde have erklæret for en, fra grusomme Forældre og et modbydeligt Ægteskab bortflygtet, forklædt Frøken; hvis ikke hen-